

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – I. Galindo Martín un G. von Rintelen)

Persona, kas iestājusies lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji – D. Colas un A. Daly)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 381, 16.11.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 8. februāra spriedums (*Cour d'appel de Paris* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Carrefour Hypermarchés SAS/ITM Alimentaire International SASU*

(Lieta C-562/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Salīdzinošā reklāma — Direktīva 2006/114/EK — 4. pants — Direktīva 2005/29/EK — 7. pants — Objektīva cenu salīdzināšana — Maldinoša noklusēšana — Reklāma, kurā tiek salīdzinātas tādu preču cenas, kas tiek pārdotas atšķirīga izmēra vai veida veikalos — Likumība — Būtiska informācija — Informācijas pakāpe un nesējs

(2017/C 104/28)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Carrefour Hypermarchés SAS*

Atbildētāja: *ITM Alimentaire International SASU*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu 4. panta a) un c) punkts, skatīti kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva"), 7. panta 1.–3. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka pirmās no šīm tiesību normām izpratnē nelikumīga var būt tāda reklāma, kāda ir aplūkota pamatlietā, kurā tiek salīdzinātas cenas precēm, kas tiek pārdotas atšķirīga izmēra vai veida veikalos, tad, ja šie veikali pieder veikalu tīkliem, no kuriem katram ir atšķirīga izmēra un veida veikalu klāsts, un ja reklāmdevējs salīdzina cenas, kas tiek piemērotas tā veikalu tīkla izmēra vai veida ziņā lielākos veikalos, ar cenām, kas tiek piemērotas tā konkurentu veikalu tīklu izmēra vai veida ziņā mazākos veikalos, ja vien patērētāji skaidri un pašā reklāmā netiek informēti par to, ka ir salīdzinātas cenas, kas tiek piemērotas reklāmdevēja veikalu tīkla izmēra vai veida ziņā lielākos veikalos, ar cenām, kas tiek piemērotas tā konkurentu veikalu tīklu izmēra vai veida ziņā mazākos veikalos.

Iesniedzējtiesai, lai novērtētu šādas reklāmas likumību, ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā lietas apstākļus, pamatlietā aplūkotā reklāma neatbilst objektīva salīdzinājuma prasībai un/vai ir maldinoša, pirmkārt, ņemot vērā to, kā samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs vidusmēra patērētājs uztver attiecīgās preces un, otrkārt, ņemot vērā norādes minētajā reklāmā, it īpaši tās, kas attiecas uz reklāmdevēja veikalu tīklu veikaliem un uz konkurentu veikalu tīklu veikaliem, kuru cenas tiek salīdzinātas, un, vispārīgāk, visus tās elementus.

(¹) OV C 27, 25.1.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 9. februāra spriedums (Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Raffinerie Tirlemontoise SA/État belge (Lieta C-585/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cukurs — Ražošanas maksājumi — Vidējo zaudējumu noteikšana — Ražošanas maksājumu apjoma aprēķināšana — Regula (EK) Nr. 2267/2000 — Spēkā esamība — Regula (EK) Nr. 1993/2001 — Spēkā esamība

(2017/C 104/29)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītāja: Raffinerie Tirlemontoise SA

Atbildētāja: État belge

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1999. gada 13. septembra Regulas (EK) Nr. 2038/1999 par cukura tirgu kopējo organizāciju 33. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka vidējo zaudējumu aprēķināšanai ir jāsadala faktisko izmaksu saistībā ar produktu eksporta kompensācijām, uz kurām attiecas šī norma, kopsumma ar eksportēto šo produktu daudzuma kopsummu neatkarīgi no tā, vai par šo daudzumu kompensācijas ir faktiski izmaksātas;
- 2) minētās regulas 33. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ražošanas maksājumu kopsummas aprēķināšanai ir jāņem vērā vidējie zaudējumi, kas tiek aprēķināti, sadalot faktisko izmaksu saistībā ar produktu eksporta kompensācijām, uz kurām attiecas šī norma, kopsummu ar eksportēto šo produktu daudzuma kopsummu neatkarīgi no tā, vai par šo daudzumu kompensācijas ir faktiski izmaksātas;
- 3) Komisijas 2000. gada 12. oktobra Regula (EK) Nr. 2267/2000, ar ko 1999./2000. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus, kā arī papildu maksājuma aprēķina koeficientu cukura nozarē, un Komisijas 2001. gada 11. oktobra Regula (EK) Nr. 1993/2001, ar ko 2000./2001. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus cukura nozarē, nav spēkā.

(¹) OV C 38, 1.2.2016.